

Min Skole

Da jeg startede på Hou Skole i 1988, havde jeg boet i byen i 2 1/2 år, og jeg kendte en del af dem, jeg skulle gå i klasse med. Jeg blev afleveret i morgenpasningen kl. 6.30, og blev for det meste først hentet fra fritidsordningen sent om eftermiddagen; men vi havde det sjovt. Vi blev godt nok smidt ud, når vi havde spist, og det var ikke altid, vi var lige glade for det. Vi var vist heller ikke ret glade for sedlen, hvor der stod, hvor mange gange, vi havde vasket op, men vi overlevede hver gang at få fingrene i vandet, og så kunne man jo også

En af de spændende dekorationer på væggene efter projektet "Herfra min verden går".

være så heldig, at det regnede, for så blev de andre mindst lige så våde som én selv!

En af de første dage, vi gik i skole, skulde vi vises rundt, og det gjorde 7. klasse. Det var da utroligt! – Alle de store børn, der gerne ville lege med os, de var jo nærmest som kæmper!! Og sådan føles det åbenbart endnu at gå i børnehaveklasse, for det er stadig kun de modigste drenge, der tør vove sig ind til bordtennisbordene og "de store".

Spændende emneuger

Vi har altid haft mange emneuger, og især kan jeg huske, da græsplænen ved siden af tennisbanerne – dengang en mark af ukrudt – i en uge blev til en vikingelandsby. I en hel uge tog jeg hver dag nogle meget røglugtende strømpebukser og en trøje på og en ligeså lugtende "uniform": et aflangt stykke stof med et hul i midten (til hovedet) og et bælte. Der blev lavet vikingemad, og på vores hold skulle vi bygge et vikingehus, som desværre aldrig blev helt færdigt. Vi fremstillede smykker og lerting, som blev brændt i jordovne, og en dag kom der en rigtig smed. Og da så avisen også dukkede op, blev det hele jo lidt ekstra spændende!

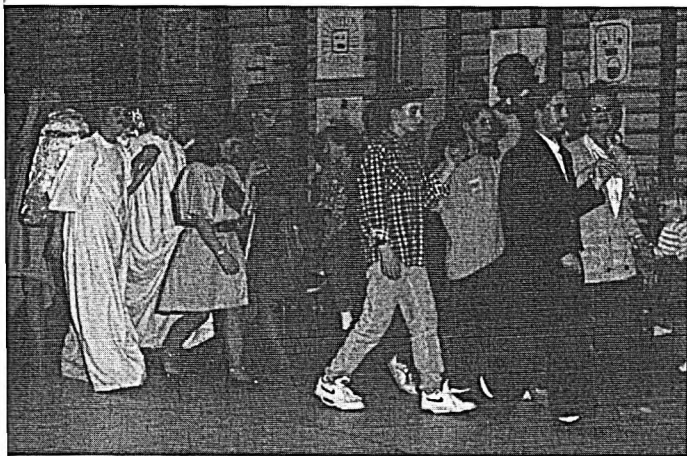
Senere havde vi vores emne "Herfra min verden går", hvor Hous og omegnens

historie og sagn blev malet på skolens vægge. Når man, som jeg selv, har forældre, der ikke kommer herfra, og som ikke har kunnet fortælle bare ét af de sagn, er det som en helt ny bog, der bliver åbnet for én. Og den bog er ekstra spændende, fordi man kender stederne, hvor den foregår, og man ved, at det virkelig er sket, og at hvis det ikke var sket, ville vores lille by ikke have været helt den samme.

Dejligt med traditioner

Jeg er og har altid været rigtig glad for min skole, for vi har traditioner, som jeg synes skal blive, f. eks. indmarchen, som jeg ikke kunne forestille mig en skolefest uden, teaterforestillingen, skoleafslutnin-

Indmarch til skolefesten i 1992.

gen ved sommerferien med udfordringer til alle klasser og udklædte 7. klasses elever og lærere og "store pyntedag" til jul.

Men der er også plads til fornyelser. De år, jeg har gået på skolen, har den i hvert fald ændret sit udseende meget. F. eks. er der kommet nye skilte på klasseværelsernes døre. På et tidspunkt troede jeg faktisk, at det nu ville være sådan, at man vidste, hvilken klasse, man gik ind i, bare ved at

"Frode og alle de andre rødder", skolefesten 1987.

